

Publicerad 2011-10-21 10:01 av justfakeit

Mitt skratt var din förlust.

Skadeglädje och
världskrig!

Ryggar och
dunkadunka!

Vi hoppar och hoppar och
går på grusvägar för vi måste ju
lära oss hur man skjuter kapsyler.
När solen har gått ner och
de fortsätter att spela dansband.

Från den här punkten kan man se hela
dåtiden.

Men den är lite finare om jag får
spå i din hand.

För min kristallkula liksom
tog semester och mitt sommarlov
lider mot sitt slut när
världskrig blir inbördeskrig och vi
liksom aldrig riktigt väljer sida och hamnar mellan
skyttegravarna och du står på andra sidan
järnvägen och jag vet vad du gjorde.
När du trodde att solen inte skulle gå upp igen och
fåglarna sjöng våran sång och
din gräsmatta kommer inte vara
lika grön efter att vi

kastat våra granater.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren justfakeit med Poeter.se id #39575 innehar upphovsrätten